

ע"פ 4030/15 - מורשד חאסקיה נגד מדינת ישראל - פרקליטות המדינה

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 4030/15

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט מ' מזוז

המערער: מורשד חאסקיה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל - פרקליטות המדינה

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז
(השופטת ד' מרשק-מרום) בת"פ 22797-07-14 מיום
26.4.15

תאריך הישיבה: י"ח באלול התשע"ו (21.9.16)

בשם המערער: עו"ד אסף גונן

בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאוה

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. ערעור על חומרת עונשו של המערער, שהורשע בעקבות הודאה בכתב אישום מתוקן, לאחר גישור שיפוטי,

עמוד 1

בעבירת הצתה בבנין עיריית טירה. העונש שהושת הוא 18 חודשי מאסר בפועל (בניכוי כחודש מעצר) ו-12 חודשי מאסר על תנאי, וכן פיצוי בסך 4,000 ₪ לעיריה. הפרשה עניינה, כי בצהרי יום 7.7.14, משקיבל המערער זימון לבית המשפט בשל כתב אישום נגד בנו בגין בניה בלתי חוקית, נסע לבנין העיריה, אך לא היתה קבלת קהל. הוא נסע לתחנת דלק, מילא מיכל בחומר דלק, וחזר לעיריה; הוא הבחין בשני אנשים ששהו בבנין העיריה, וחרף זאת, ולמרות תחנוני בנו, שבר את דלת הזכוכית בכניסה, שפך את החומר הדליק והצית אותו, וגרם לשריפה. אחר כך נמלט. נגרמו נזקי שריפה ופיח ונזק לריהוט ולקיר הזכוכית. לימים נמסר כי הנזק היה בערך של 3,000-4,000 ₪.

ב. בית המשפט קמא עיין בתסקיר שירות המבחן אשר תיאר רקע נורמטיבי ובעיות בריאות מסוגים שונים אצל המערער, תוך התרשמות ממצוקה רגשית בשל הליך המעצר, השירות העריך כי המדובר בהתנהגות חריגה ובסיכוי נמוך להישנות אלימות, אך לא באה המלצה טיפולית. נאמר עם זאת, כי שליחת המערער למאסר עלולה לפגוע בו ובמשפחתו והומלץ על עונש מאסר בעבודות שירות. במסגרת פרשת העונש נשמע מנכ"ל עיריה טירה, שביקש להקל עם המערער לשם שיקומו, ונתקבלה הודעת קב"ט העיריה לעניין גובה הנזק כאמור. בית המשפט עמד על חומרתה הידועה של עבירת ההצתה, שיודעים אנו את ראשיתה אך אחריתה מי ישורנה; ספציפית ראה בית המשפט את החומרה בהצתה בבנין העיריה שאנשים היו מצויים בו, תוך שהמערער אינו עושה שימוש בהזדמנויות שהיו בידו לחזור בו. הוזכר כי מדיניות הענישה הנוהגת בכגון דא נוטה לחומרה, וסוף דבר שנקבע מתחם עונשי בן 18 עד 40 חודשי מאסר. נוכח ההודאה, החרטה והעבר הנקי נגזר העונש כאמור, בגבול התחתון של המתחם.

ג. עם הגשת הערעור ניתן עיכוב ביצוע בהחלטת השופט פוגלמן מיום 11.6.15.

ד. בערעור ובפנינו נטען, כי בשל עברו הנקי של המערער, ההודיה, החרטה, התסקיר ועמדת העיריה, היה מקום לחרוג מן המתחם בשל שיקולי שיקום, גם נוכח העובדה שלא נשנו העבירות. במהלך התקופה מאז גזר הדין ניתנו שני תסקירים נוספים, שבראשון בהם (מיום 19.6.16) נאמר כי קיומו מפגשים פרטניים של השירות עם המערער, אך הוא ממוקד בענייניו; השירות המליץ להביא בשיקולי הערעור את המצב הבריאותי וקבלת האחריות. בתסקיר העדכני ערב הדיון בפנינו (19.9.16) נאמר, כי המערער עסוק בעצמו ובחששותיו מן הערעור, אינו מסוגל להשקיע בהליך טיפולי ואין איפוא המלצה טיפולית. בא כוחו המלומד של המערער הטעים בפנינו את חריגות המקרה בח"י המערער ואת רקעו הרפואי, ועל כן סבר כי שיקולי השיקום, שנזכרו בתסקירי שירות המבחן, מצדיקים הליכה לקראתו. מטעם המדינה נטען, כי חומרת העבירה והעובדה שבית המשפט קמא מיקם את העונש בתחתית המתחם, מצדיקים שלא להתערב בגזר הדין.

ה. עסקינן בפרשה שמטבעה יש בה חומרה של ממש, כך בכל הצתה, ורוב מלים אך למותר, וכך ביתר שאת כאשר מדובר בבנין שבו אנשים (ולא כל שכן מוסד ציבורי שמטבעו יש בו בצהרי היום אנשים), על סכנת הנפשות הטבועה. בשל הזימון למשפט בערה חמת המערער להשחית ותוצאתה היתה בערה להשחית; אולם כמובן לא היתה כל הצדקה, ולוא גם כזית, למעשה, ועל אדם לשאת בתוצאות מעשהו. ערים אנו מנגד גם לעברו הנקי של המערער ולבעיות הבריאותיות שלו, אך ערים אנו גם לכך שאין המלצה טיפולית קונקרטית על-ידי שירות המבחן, אם גם הומלץ מטעם השירות בשעתו להביא בחשבון את מצבו הרפואי בעת הדיון בערעור. לא בלי התלבטות רבה החלטנו ליתן במכלול ביטוי-מה לנושא השיקום ולעבר הנקי על-ידי חריגה קלה מן המתחם כלפי מטה והעמדת המאסר בפועל על 15 חודש, בצירוף צו מבחן לשנה לאחר שחרורו של המערער ממאסרו. שאר חלקי גזר הדין בעינם. המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 13.10.16 עד שעה 0900 בבית המעצר ניצן (מתחם איילון). תנאי שחרור קיימים על כנם עד להתיצבות.

ניתן היום, י"ח באלול התשע"ו (21.9.2016).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

המשנה לנשיאה
